

เหมือนม่านหมอกลอยผ่านบนลานหญ้า
ภาพพราพราเบียงหลังยังมองเห็น
อดีตที่ผ่านมาน้ำตากระเซ็น
ทุกทุกสิ่งยังเป็นรอยติดตรึง

จากบ้านมาแสนนานจนบ้านนี้
คิดทุกที่ที่อ้อมอับด้วยซาบซึ้ง
กับความหลังสัมผัสอย่างรักร้าง
ในบ้านซึ่งแสนหวานลานนนทรี

วันที่ดอกนนทรีบาน
ประจักษ์รู้ ฟ้าระมาน

๒ กุมภาพันธ์ ๑๔

วัยและวันสนสนวันนิสิต
ก็เคยมีชีวิตสิทธิ์ศักดิ์ศรี
มีความรักอ้อมเอมเปรมฤดี
แล้วก็มีความรักเข้ามาเสมอไป

วันเป็นเดือนเคลื่อนไหวหลายหลายปี
จวบวันที่จากกันแสนหวานไหว
ฝันเอยถ้อยอาลาทางอาลัย
เหมือนหัวใจจะแยกลงแหลกลาญ

คิดถึงเพื่อนน้องพี่... เธอที่รัก

จะพำนักอยู่ไหนให้กลับบ้าน

วันนั้นดอกนนทรีผลิบาน

เหมือนเมื่อวาน วันหนึ่งซึ่งเหลือเกิน